

BDM *nyt*

Nr. 4 • 2025 • ÅRGANG 181

BRØDREMENIGHEDENS DANSKE MISSION



Tema: Børnene er fremtiden

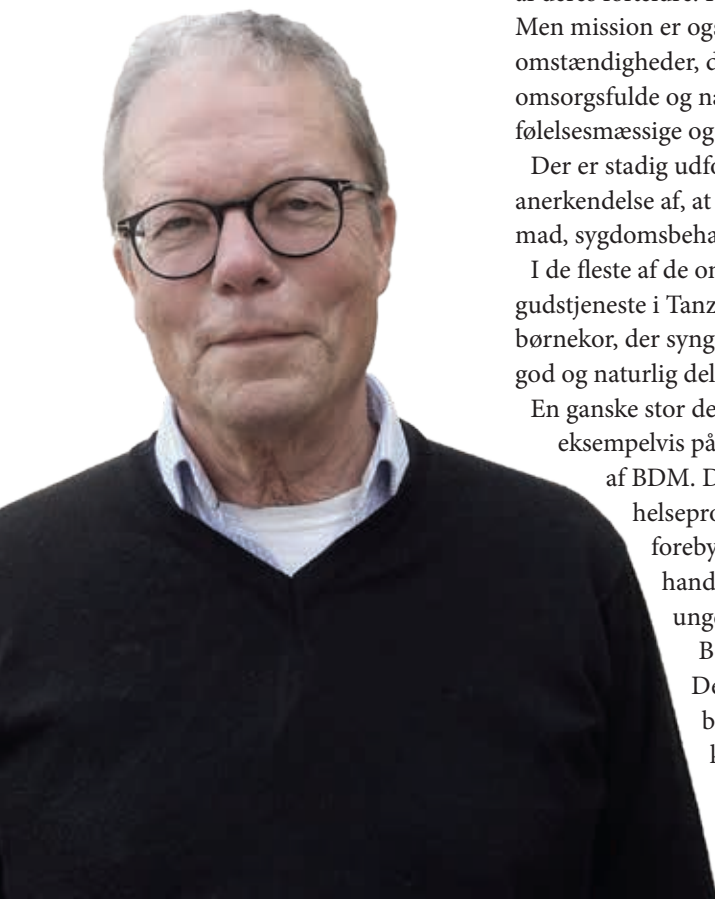
Mød børn og familier
i Tanzania, DR Congo,
Albanien og på
Vestbredden



Giv børn barnekår!

Tekst

Jørgen Bøytler,
formand for BDM



”I sin gode vilje forudbestemte han os til barnekår hos sig ved Jesus Kristus.”

Det skriver apostlen Paulus i sit brev til Efeserne. Ordet barnekår hænger for kristne sammen med, at vi i Jesus Kristus får barnekår hos Gud, også som voksne.

Børns barnekår betyder, at børn er beskyttet, opdraget, oplært, men fremfor alt elsket af deres forældre. Kristen mission er at forkynde, at mennesket får barnekår hos Gud. Men mission er også at medvirke til, at netop børn oplever kår, altså levevilkår eller omstændigheder, der gør, at de kan vokse op i tryghed, kærlighed og glæde. Vi ved, at omsorgsfulde og nærende omgivelser i de tidlige år er grundlæggende for børns sociale, følelsesmæssige og fysiske udvikling og læring.

Der er stadig udfordringer i forhold til børns rettigheder i mange lande, herunder anerkendelse af, at børn har ret til beskyttelse, ikke udsættes for afstraffelse og får den mad, sygdomsbehandling og skolegang, de har behov for.

I de fleste af de områder, hvor BDM arbejder, er der generelt mange børn. Ved en gudstjeneste i Tanzania er der tit mange børn til stede. Det er helt normalt, at der er et børnekor, der synger, og en søndagsskole, så mange børn lærer kirken at kende som en god og naturlig del af livet.

En ganske stor del af BDM's arbejde er direkte eller indirekte at hjælpe børn. Det sker eksempelvis på to børnehjem i Tanzania og D.R. Congo, som er opført og stadig støttes af BDM. Det gælder udviklingsprojekter, som for eksempel et stort forebyggende helseprojekt ved Tanganyikasøen, der i mere end 20 år har fokuseret på bl.a. forebyggelse af sygdom hos børn. Det gælder støtte til børn og unge med handicap på Vestbredden i Palæstina. Og det gælder styrkelse af børns og unges skolekundskaber og forkyndelse af evangeliet til børn i Albanien. Børn og unge er morgendagens kirke, men de er også kirken af i dag. Det er vigtigt, at børn oplever, at kirken giver børnene barnekår, at de bliver døbt til at tilhøre Jesus Kristus og at de oplæres i det, vi kalder den kristne børnelærdom. Samtidigt er det afgørende vigtigt, at kirkerne, gennem forkyndelse, inkludering og gennem udviklingsprojekter fremmer børns vilkår i familierne, og tager sig af forældreløse børn. Hvordan vi behandler børn, viser tydeligst vores menneskesyn. Mission er også, at sikre børn barnekår.

Har børnene på Vestbredden en fremtid?

Stjernebjerget fejrede palæstinensisk kulturarv. Håbet er, at børnene finder tryghed i bevidsthed om, hvor de hører hjemme, fortæller centerleder Ranya Karam.

Kunststudstilling og smagsoplevelser styrkede for nylig børns og unges bevidsthed om den palæstinensiske kulturarv på Stjernebjergets Rehabiliteringscenter i Ramallah på Vestbredden.

Her fik alle børn og unge med særlige behov anledning til at fejre det palæstinensiske folks særlige traditioner. Alle bar traditionelt palæstinensisk tøj, sang deres yndlingssange og dansede.

Kulturen giver et tilhørsforhold

Lærere, elever og praktikanter prøvesmagte også traditionelle palæstinensiske specialiteter, herunder manakish (arabisk pizza), lækre ostevarianter og andre delikatesser – alt sammen i en atmosfære af sjov og læring med det mål at bevare den palæstinensiske kulturarv og give den videre til den næste generation, fortæller Stjernebjergets leder Ranya Karam.

- Kulturen giver os et tilhørsforhold, og det har vi brug for som mennesker. Det er et naturligt indre behov at kende sit land, sit folk og sine kulturelle sædvaner. Det får os til at føle os trygge. Vi erkender, at vi som enkeltindivider hører til i en større sammenhæng. Vi er ikke ”lost in space”.

Men alligevel:

- Jeg kan ikke være optimist som sagerne står lige nu. Blot det sidste år er der ifølge FN dræbt over 1.000 palæstinensere på Vestbredden. Alle er bange. Hvordan kan vi andet end tage en dag ad gangen?

Budskabet er ”Gud er kærlighed”

- Vi følger det, som Jesus Kristus har lært os: Vi hjælper alle i nød, uanset deres baggrund, etnicitet, kultur eller religion. Budskabet er kort og godt: Gud er kærlighed. Ikke andet.

- Når du elsker din næste og endda din fjende så tilbeder du Gud. For så opfylder du det, Jesus har lært os. Og du føler med dem, der har det svært, samtidig med at du siger sandheden, uanset hvad andre måtte mene om dig.

- Uanset om du lever en dag eller i 50 år skal du gøre det, som Jesus Kristus har bedt dig om at gøre. Samtidig overlader du det hele til Gud. Du udfylder din rolle og opfylder dit ansvar og så lader du Gud tage sig af resten. Man håber jo altid.



Tekster side 3,
4-5,7 og 8-9
Svend Løbner



Læs hele
interviewet på
www.bdm-dk.dk/rk



Har drengen
her en fremtid?
Stjernebjerget
Rehabilite-
ringscenter gør
i hvert fald sit
til at han få de
bedste livsbe-
tingelser. Foto:
Stjernebjerget

BDMnyt udgives af
Brødremenighedens Danske Mission

REDAKTION
Arngeir Langås, ansv. red.,
tlf. 3529 4820
Svend Løbner, redaktør,
tlf. 2870 7703
Signe Kruse og
Knud Elmo Knudsen

OPLAG
1.800
Udkommer:
Feb. • maj • sept. • dec.
ISSN 0901 • 330X

TRYK
Øko-Tryk, Skjern

LAYOUT
Helle Høeg

Brødremenighedens Danske Mission
Nørregade 14,
6070 Christiansfeld
tlf. 3529 4820
Hjemmeside: www.bdm-dk.dk
E-mail: bdm@bdm-dk.dk

Gaver kan indbetales på:
MobilePay 36945
Bank 0994 – 4672131928
Giro 4006666

Formand
Jørgen Bøytler
tlf. 7456 1420

Generalsekretær
Arngeir Langås
tlf. 3529 4820

Leder, Adventsstjerner
Carsten Winther
Kundeservice: tlf. 2599 7663

Forretningsudvikler for
Adventsstjerner (50%)
Marie Louise Rahbek Christiansen
tlf. 3529 4820

Administrations- og økonomichef
Lars Møllerup-Degn
tlf. 3529 4820

Ungdomssekretær
Signe Kruse
tlf. 4217 5149

FORSIDEFOTO
Zanubi levede på gaden allerede
som 3-4-årig – indtil hun kom på
børnehjemmet Peter's House. I dag
går hun i 4. klasse. Læs om hendes
og andre børnehjemsbørns drømme
side 4-6.
Foto: Svend Løbner.

Børn og unge med drømme på trods

Børnene og de unge på børnehjemmet Peter’s House har store drømme. De var forladt eller forsømt af deres familier, men nu har de fået så meget støtte, at de tør drømme om en bedre fremtid. Børnehjemsleder Neema Mwakapakula går foran med et godt eksempel.



Zanutbi vil være læge
Zanutbi, 12, blev født i Dar es Salaam. Hendes mor var eneforsørger for mange børn og magtede ikke at tage sig af sin lille pige. Så hun ledte efter slægtninge i Sumbawanga, der kunne tage sig af hende. Hun fandt endelig pigens fætre og kusiner. Men de svigtede, så hun som 3-4-årig blot vandrede rundt i byen og levede på må og få. Den lille pige blev udsat for chikanerier og overgreb, indtil nogen opdagede hende og afleverede hende ved kommunekontoret. De sociale myndigheder udfærdigede en rap-

port med de sparsomme oplysninger, de kunne skaffe, og anbragte hende på Peter’s House. På det tidspunkt var hun kommet i skolealderen. I dag går hun i fjerde klasse. Zanutbi er en frisk pige med glimt i øjet, men også en smule genert. På spørgsmålet om, hvilket fag hun bedst kan li’ i skolen, svarer hun prompte: Samfundsfag! Og så tør hun langsomt op og fortæller, at hun gerne vil være læge, når hun bliver stor. For hun kan også li’ naturvidenskabelige fag som biologi.



James vil være lærer
James, 17, er vokset op hos sin mor, som havde

mange børn og derfor ikke havde råd til at sende James i skole. Hun kom derfor til børnehjemmet og bad om hjælp. Hun indrømmede blankt, at hun ikke magtede at tage sig af sin dreng. Joseph fik derfor tilbudt at bo på Peter’s House som aflastning. Han er nu færdig med det, der svarer til 10. klasse. - Jeg takker Gud for Peter’s House. Jeg har været langt ude og har fået megen hjælp – også fra volontørerne. De hjælper mig med lektierne, hvis der er noget, jeg ikke forstår. De er for eksempel gode til engelsk. Min drøm er at blive lærer, så jeg også selv kan undervise andre børn og unge. James’ skoledag er lang. Han står op kl. 5, drikker the kl. 6 og så er det ud ad døren. Han er først hjemme til aftensmad kl. 18, hvorefter han deltager i den fælles andagt. Så står den på lektielæsning indtil kl. 22, hvor han skal i seng. I weekenderne spiller han fodbold med sine kammerater og hjælper til med at holde hus og have.



Peter vil være pilot
Peter, 18, kom til Peter’s House da han var teenager. Begge hans forældre er døde, men han har en ældre bror. Sammen med broren kom han til Peter’s House og spurgte om husly og mulighed for at komme i skole. - Han er en god dreng, kommer det spontant fra børnehjemsleder Neema Mwakapakula. - Han gør det rigtig godt i skolen og er nu færdig med 10. klasse, tilføjer hun. Selv siger han:

- Jeg har boet på Peter’s House i ni år. Jeg har det godt her og har fået den hjælp, som jeg ellers ikke ville have fået. Før jeg kom, gik jeg slet ikke i skole. Men nu elsker han især naturvidenskabelige fag: - Jeg dyrker især fysik og kemi, og hvis jeg består disse fag, vil jeg gerne være pilot. Den drøm har jeg haft lige siden jeg var lille, fortæller han.



Jane vil arbejde med turisme
Jane (17) har boet på børnehjemmet i to år. Hendes far er død og hendes mor kan ikke magte børnene alene og har heller ikke råd til Janes skolegang. Hun blev derfor sat til husarbejde hos en slægtning og blev overbebyrdet med huslige pligter. - Det var meget svært for hende, fortæller Neema Mwakapakula. - Det var vigtigt at få hende væk fra jobbet som huspige, så hun selv kunne blive fri til at beslutte, hvad hun ville. Derfor hjalp naboerne hende til at komme her. Jane går i 7. klasse. I skolen kan hun bedst li geografi og biologi.

- Jeg vil gerne blive ved med at læse geografi for at lære om turisme, fortæller hun. Her inspirerer det, at der kommer volontører fra Danmark. - Jeg bliver altid så glad, når volontørerne kommer. Jeg er glad for at kunne gå til dem, når jeg har problemer, eller der er noget, jeg er ked af.

Børnenes navne er anonymiseret.



Børnehjemsleder bruger kærlighedens pædagogik



Læs om Neema Mwakapakulas tilgang på www.bdm-dk.dk/nm

Her lever fremtidshåbet mod alle odds

Knudsen House er et børnehjem for børn med handicap. Trods udfordringerne trives børnene, med selvtillid og store fremtidsplaner. Det viser en hurtig rundspørge.



Tekst
Knud Elmo Knudsen
og Svend Løbner

FAKTA
Børnehjemmet Knudsen House i Østcongo blev indviet 10.11.2014, fordi borgerkrigen havde gjort så mange børn forældreløse. Alene i Uvira tog Brødrekirken i 2011 sig af 340 forældreløse børn, men det var svært at finde plejefamilier for børn med handicap. Knudsen House ledes af Modeste Abangwa sammen med husmødre for hvert af hjemmets 5 huse.

Virkeligheden overgår fantasien på børnehjemmet Knudsen House i Kakusi udenfor Uvira i Østcongo. Hjemmet med de fem huse med hver sin husmor tager sig af børn med handicap, der blev forældreløse under borgerkrigen (1998-2011).

Vil forbedre deres eget lokalsamfund

Men nu er det, der så håbløst ud, blevet til et fremtidshåb for en generation, der trods handicap og borgerkrig tør drømme om en lykkelig fremtid. En hurtig rundspørge blandt fem af de unge viser en klar tendens: De vil forbedre deres eget lokalsamfund.

Som drengen Aembe, der kom til børnehjemmet for syv år siden:

- Jeg har afsluttet min studentereksamen og håber nu på en mulighed for at læse til læge, så jeg efter endt uddannelse vil kunne være en hjælp for andre handikappede både her på hjemmet og i samfundet som helhed.

Eller pigen Josephine Jean Marie, der også har boet på børnehjemmet i syv år:

- Jeg har nu afsluttet min studentereksamen og ønsker at læse medicin og blive læge, så jeg kan specialisere mig i kvindesygdomme og hjælpe andre unge piger både her i huset og andre steder.

Taknemmelige for Brødrekirken

Der kommer flere læger ud af børnehjemmet, for også drengen Alliance vil efter syv år på hjemmet

gerne læse medicin, ”så jeg som læge kan hjælpe andre”.

Men også andre fag er i støbeskeen. Drengen Chance har boet 10 år på børnehjemmet og drømmer nu om at hjælpe sine egne, selv om han selv kommer fra de dårligst tænkelige forhold:

- Jeg var forældreløs uden familie og havde derfor ingen håb for fremtiden. Men nu har jeg afsluttet min studentereksamen og ønsker at uddanne mig til projektudvikler, så jeg kan tage tilbage til den egn jeg kom fra og hjælpe med at opbygge og videreudvikle lokalsamfundet, siger han og tilføjer:

- Jeg håber også at kunne være et eksempel for andre børn og unge med handicap og give dem håb for deres fremtid.

Gud er de faderløses far

Hans kammerat Crison er enig:

- At Gud er de faderløses far og enkers trøst er en ting jeg selv har erfaret igennem de år jeg har tilbragt på børnehjemmet, hvor jeg har følt hans omsorg for mig gennem den hjælp jeg har modtaget gennem kirkens ledere og medarbejdere.

Nu er han klar til at give sig i kast med en videreuddannelse efter seks år på børnehjemmet, hvor han også har en studentereksamen på sit cv.

- Mit håb er at læse til agronom, så jeg siden kan blive lærer i faget og dermed undervise og vejlede både de unge her på hjemmet og andre i det omgivende samfund, siger han.

Albanien:

Ny fritidsordning

Brødrekirken i Albanien omdanner børnehave til fritidsordning for 18 børn fra fattige hjem. Lektiehjælp og personlig støtte skal fremme gode værdier til gavn for kirke og samfund.

Som led i missionen om at støtte børn og familier i Burrel omdanner Brødrekirken i Albanien deres børnehave i byen til en fritidsordning.

- Det møder et stigende behov i samfundet og vil skabe et trygt, lærerigt og omsorgsfuldt miljø for børn, når deres almindelige skoletid er slut, fortæller Brødrekirkens præst Dena Fortuzi.

Investerer i næste generation

Den tidligere børnehave bliver omdannet til et gratis fritidstilbud for 18 børn, for at de uanset familiens økonomiske status har mulighed for supplerende læring, mentorordning og kristne værdier i et trygt og støttende rum, fortæller hun.

- Dette er en strategisk investering i børnenes langsigtede udvikling i vores kirke. Samtidig med at vi støtter familier med begrænsede økonomiske ressourcer, bidrager vi til den næste generations holistiske vækst. Og frem for alt sikrer vi, at børnene har adgang til Guds ord.

Forældre er taknemmelige

Forældrene er taknemmelige for fritidshjemsprogrammet og udtrykker deres påskønnelse for den omsorg, opmærksomhed og støtte, deres børn modtager hver dag, tilføjer Dena Fortuzi.

Og det giver blod på tanden:

- Vores største håb for fremtiden er, at disse børn ikke kun vil modtage hjælp med deres lektier og uddannelse, men også vil vokse i deres personlige udvikling og tro. Vi ønsker, at de bliver aktive medlemmer af kirkefællesskabet og lærer værdier som venlighed, ansvar og kærlighed til andre.

Ud over Burrel har landets Brødrekirke også en

fritidsordning i Lezha. Brødrekirken i Albanien har menigheder i seks byer.

Dansk missionær i opstarten

Brødrekirken i Burrel blev etableret i 1996 med hjælp fra missionær Ankjær Poulsen.

- Vi var de første til at sprede evangeliet i regionen og nåede ud til personer og familier, der var ivrige efter at høre troens budskab, fortæller Dena Fortuzi.

Lige fra begyndelsen har kirken i Burrel været fuld af børn og unge - en skarp kontrast til den nuværende virkelighed, hvor mange unge familier forlader området for at søge bedre muligheder i større byer eller endda i udlandet.

BDM er fast partner hele vejen

Børnehaven startede i 2010 for især at tage sig af menighedens børn med BDM som vigtigste partner. Sammen med støtte fra Brødrekirken i Tyskland og København har kirken gennem årene kunnet yde nødhjælp og drage omsorg for børnene og deres familier.

- Bidragene har været afgørende for at pleje og opretholde kirkens mission om at løfte områdets familieliv, fortæller Dena Fortuzi.

Omstillingsparat kirke

Efterhånden blev det klart, at børnehaven ikke længere fungerede effektivt. Mange børn var flyttet, og nogle familier foretrak FN-renoverede offentlige børnehaver.

- Derfor besluttede kirken at omdanne lokalet til et fritidshjem, hvilket stadig stemmer overens med vores mission som kirke: at arbejde med børn, støtte deres udvikling og imødekomme deres aktuelle behov, slutter Dena Fortuzi.



Læs hele artiklen på
www.bdm-dk.dk/fri

Børn thrives i sunde familier

Børn er fremtiden. For at de kan thrives og udvikle sig, må de først og fremmest vokse op i sunde familier. Ægteskabsseminarer på Brødrekirkens kursuscenter i Kipili ved Tanganyikasøen giver forældre redskaber til at håndtere konflikter og rykke nærmere hinanden. Vi talte med nogle af dem.



Mabel og Lukas:
Fred i familien gavner både børn og samfund
- Når børnene ser os have det godt sammen, bliver de glade. Og når vi så også tjener sammen i kirken, får de lyst til at medvirke, bl.a. ved at synge. På den måde lærer de Gud bedre at kende.
Det fortæller Mabel Jackson og Lukas Juma Sukale, der arbejder sammen som evangelister og underviser på ægteskabsseminarerne i Kipili.
At have fred i familien påvirker både kirke og samfund pointerer de:
- For det første giver det et godt forbillede, begynder Lukas. - Både for lokalsamfundet og overfor Gud. Når man holder sig til én kone indtil døden skiller, har man det godt. Så er der fred.
Mabel bryder ind:
- Jeg var kun 15 år, da vi blev gift. I dag har vi otte børn og syv børnebørn.
- Vores vigtigste budskab er, at man skal være tro mod hinanden i ægteskabet, siger Lukas.



Jaklina og Ernesti:
Kærligheden holder sammen på det hele
Det vigtigste er at folk elsker hinanden. Kun da kan ægteskab og familieliv fungere. Uden kærlighed duer det ikke, fastslår Jaklina Sabuni og Ernesti Kalunga, der begge underviser på seminaret.
- For dem, som du elsker, vil du ikke gøre ondt, mener Ernesti. - Selv om der går mange år, og du bliver gammel: Hvis du er sammen med Jesus, vil din kærlighed ikke blive mindre. For når du er i Jesus, vil du ikke længes efter noget, som kan påvirke eller ødelægge forholdet til din kone.
Forandres kærligheden når man har været gift længe?
- Nej, den forandres ikke, den er den samme. Fra den første dag jeg så ham og indtil i dag er kærligheden den samme, fastslår Jaklina.
Hvad siger I til folk, hvor kærligheden er kølnet?
- Så vil jeg opfordre dem til vende tilbage til den første kærlighed, som der står i Bibelen. Jeg vil sige: Kig på mig og mine kone. Vi elsker hinanden, selv efter mange års ægteskab. Det handler om vilje og ikke kun om følelser.



Sekela:
Vigtigt at lære af fejl og begynde på en frisk
Sekela Kwitwa er fraskilt og har fire børn. Hun deltager og underviser på ægteskabsseminarerne for at dele sine erfaringer og selv forberede sig på ægteskab. Det vil være godt for børnene, siger hun.
- Jeg håber at finde tilbage til min mand, så børnene bliver glade. Men nu ved jeg ikke hvad Gud vil. Så børnene må være tålmodige, siger hun.
Hvad betyder det at lære om ægteskabet?
- Jeg længes efter at være i et forhold på et eller andet tidspunkt, når det behager Gud. Jeg er fraskilt, men hvis Gud vil, skal jeg nok finde tilbage til min mand, som jeg så kan leve sammen med.
Hvordan vil det så være? Som før, eller?
- Vi vil have lært af fortiden og starte på en frisk, og der vil være mere glæde, så vi ikke forlader hinanden. Hvor vi før ikke var så gode til at lytte til den anden, vil vi med Guds hjælp og Helligånden lære, hvordan vi får et godt ægteskab.



Eliziki og William:
Vi er bundet sammen af et ubrydeligt bånd
Det er ikke almindeligt i Tanzania at se mænd og kvinder gå med hinanden i hånden, men det gør Eliziki Ilumbo og William Jifunda.
- Vi er gift med hinanden, så derfor sømmer det sig at gå sammen på denne måde, fortæller Eliziki.
- Det er vigtigt at vise omverdenen, hvem det er, man har fået i sit ægteskab. Da vi blev gift i kirken tog præsten os i hånden på denne måde, og han sagde at vi to nu skulle være ét kød, supplerer William.
- Når vi går med hinanden i hånden, viser vi, at vi holder sammen og er blevet et, supplerer Eliziki.
Hvad I lært på ægteskabskurset?
- Gennem drama har vi lært, at vi er bundet sammen. Helt konkret blev vores fødder bundet sammen med vores ægtefælles fødder for at illustrere det ubrydelige bånd, som Gud har bundet os til hinanden med i ægteskabet, fortæller William og uddyber:
- Det var en ny måde at undervise på, som gjorde, at det gik op for os, hvor vigtigt det er, at vi holder sammen.



Læs hele vidnesbyrd fra parrene på www.bdm-dk.dk/par

Mission i udvikling er mission i forandring

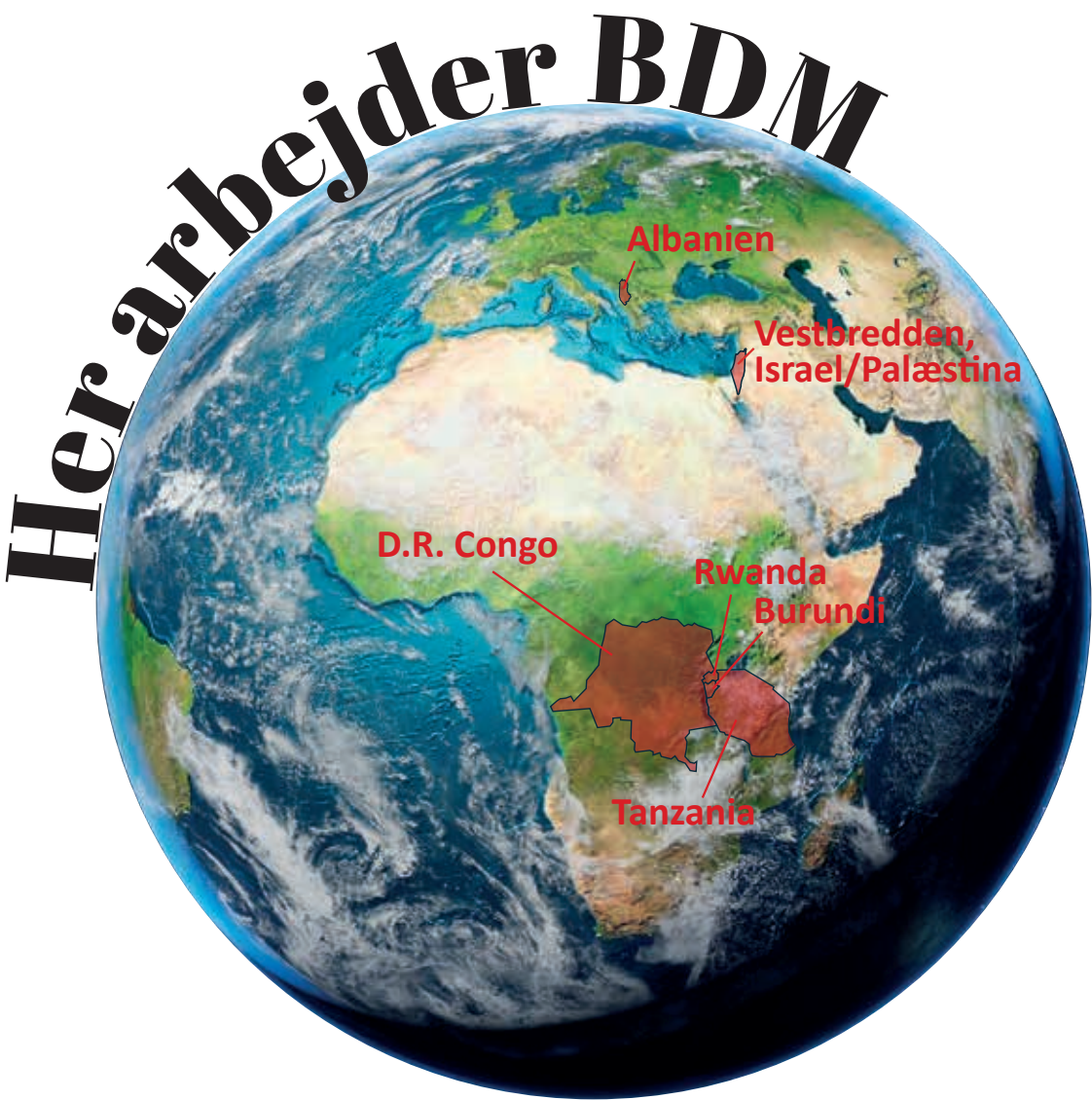
Når Janice og Mads Jakobsen flytter til Mwanza opstår nye, spændende udfordringer.



Tekst
Arngeir Langås,
generalsekretær

Man skal være omstillingsparat for at være med i Guds mission. Det gælder også for BDM. Missionsarbejdet i Tanzania har gennem årene udviklet sig, så der i dag som bekendt er en stor og levedygtig Brødrekirke i landet. Missionærer indtager derfor en anden rolle. Ikke som ledere, men som ligeværdige medarbejdere med aftalte opgaver. Det indebærer fleksibilitet. Og det oplever vi lige nu ved at Janice og Mads Jakobsen efter syv år i Kipili flytter til Mwanza, hvor Bettina og Morten Poulsen netop har afsluttet deres toårige missionsperiode. BDM har også tidligere haft missionærer der: Ingrid og Jørgen Markussen. Hver gang vi sender eller flytter missionærer, sker det i tæt partnerskab med den lokale Brødrekirke. Således indgik BDM en partnerskabsaftale med Brødrekirken i Vesttanzania i 2022. En aftale som i 2024 blev stadfæstet i et møde, og hvor kirken understregede deres ønske om missionærer i Mwanza, gerne for en femårig periode. Det efterlader BDM med en ny udfordring i Rukwa-provinsen, hvor vi har meget arbejde, men for tiden er uden missionærer: I Kipili drives kursuscenter og bådmission og i Sumbawanga børnehjem, syskole, tømrerskole og bibelskole. Selv om vi er nødt til at spare 20-25 procent i vores budget ønsker vi at sende nye missionærer til Kipili, hvorfra man også kan tilse det vigtige arbejde i Sumbawanga.

Vi har slået stillingen op flere gange, men uden at finde det rigtige match. Det kalder på fleksibilitet. Vi må være forandringsparate. Se muligheder i udfordringerne. Rent praktisk handler det nu om at jeg som generalsekretær kommer mere ind over arbejdet, men uundgåeligt også at overlade et større ansvar til provinskontoret og de BDM-ansatte ledere for syskolen, snedkerskolen og børnehjemmet. I missionspartnerskabets ånd har vi en åben kommunikation med provinskontoret og vil fortsætte partnerskabet i samme ånd, som søskende i Kristus, lemmer på Hans legeme, og sammen i Guds mission. For sådan er det. Hvis man kigger på missionshistorien, så har der altid været skift og forandringer. Man har sendt missionærer nye steder hen, og nogle gange til nye eller ændrede opgaver. Og nogle gange har man trukket sig tilbage, fordi opgaven er fuldført: Mission completed. Sådan er det endnu ikke i BDM. Vi er et sendende missionsselskab og er derfor glade for at sende Janice og Mads til Mwanza. Vi er partnere med Brødrekirken i Vesttanzania og er derfor spændte på at se samarbejdet omkring Mwanza udvikle sig. Missionsarbejde er altid i forandring. Og forandringen skaber udvikling, når nye udfordringer tages op og løses.



D.R. Congo

- Børnehjem for forældreløse børn med handicap
- Skoleudgifter til forældreløse børn
- Operationer og sundhedshjælp til børnehjemets børn
- Materiel hjælp til pygmæer

Burundi

- Syd-syd missionspræst Matias Kiligito fra Tanzania forkynner og underviser

Tanzania

- Sundhedsundervisning i landsbykirker
- Teologisk uddannelse i landsbykirker udenfor Mwanza
- Uddannelse af evangelister på bibelskoler i Sumbawanga og Sikonge
- Børnehjemmet Peters House
- Renovation og bygning af kirker udenfor Mwanza
- Erhvervsskole for håndværkere
- Spedalskhedsklinik i Sikonge
- Støtte til hospitalsadministration i Sikonge
- Seminarer fra Kipili
- Seminarer for evangelister i Kigoma
- Seminar i Mwanza for præster
- Sikonge workshops skovningsprojekt

Albanien

- Missionsarbejde ud fra fem kirker
- Børneklubber i alle kirker
- Uddannelse af unge ledere

Vestbredden, Israel/Palæstina

- Støtte til børn og unge med handicap i deres rehabilitering på Stjernebjerget

Længere ud sammen

Præsentation af BDM’s medarbejdere i 2026.

Bestyrelse



Jørgen Bøytler
Præst



Jytte Kannegaard
Folkeskolelærer



Steen Frøjk Søvnal
Sognepræst



Ulla Jessen
Laborant



Christian Aagaard
Business Controller

Sekretariat

E-mail: bdm@bdm-dk.dk



Arngeir Langås
Generalsekretær
E-mail: al@bdm-dk.dk



Lars Møllerup-Degn
Administrations- og økonomichef
E-mail: lmd@bdm-dk.dk



Svend Løbner
Journalist og redaktør (freelance)
E-mail: sl@bdm-dk.dk



Carsten Winther
Stjernesalg
E-mail: cw@bdm-dk.dk



Marie Louise Rahbek
Christiansen
Forretningsudvikler (50%)
E-mail: mlc@bdm-dk.dk



Signe Arberg Kruse
Ungdomssekretær (20%)
E-mail: sk@bdm-dk.dk

Missionærer



Janice Leung Jakobsen
Kandidat i missologi
E-mail: jlj@bdm-dk.dk



Mads Refshauge Jakobsen
Diplom i bibelske og
interkulturelle studier
E-mail: mrj@bdm-dk.dk



Mia Toldam Korsgård
Programleder
E-mail: mia@bdm-dk.dk



Michael Toldam Korsgård
Projektkonsulent
E-mail: mtk@bdm-dk.dk

Volontører til Tanzania

Udsendt til børnehjemmet Peter’s House i Sumbawanga i 2025.



Forår: Johanne Randrup, Sofie Staalegaard Jensen, Agnes Kofoed og Amalie Frandsen.



Efterår: Andreas Tindbæk Lunderskov, Noa Davidsen Langås, Thilde Marie Tambjerg Iversen og Anne Bech Trelborg.

BDM butikkerne

Shop
KARIBU
Søstrehuset
Nørregade 14
6070 Christiansfeld

BDM GENBRUG-
MØBELHUSET
Lindegade 61
6070 Christiansfeld

BDM
BUTIKKEN
Prætoriestorvej 7
6070 Christiansfeld

SNEJBJERG
GENBRUG
Sydgaden 16
Snebjerg
7400 Herning

LUSANGI
GENBRUG
Nederby 23
7884 Fur

Strikkehuer varmer hjerter i Tanzania

Fattige mødre i landsbyen Usunga blev rørte, da de fik at vide, at det er helt fremmede bedstemødre, der strikker huer til deres babyer.

En flok danske ”strikkedamer” skaber huer og tæpper til børn og familier i Tanzania. Mia Toldam Korsgård havde deres strik med til en sundhedsgudstjeneste i Usunga, hvor strikkehuer og tæpper gjorde stor lykke.

- Da jeg sagde, at dette er et tæppe og en hue strikket af bedstemødre i Europa, som strikker det med omsorg for dig og dit barn, selvom de ikke kender dig – ja, så blev mødrene rørte og følte sig set, fortæller hun.

Det er 10 ”strikkedamer” fra Galten ved Skanderborg, der mødes hver mandag for at strikke noget sammen til nødlidende i både Moldova og Tanzania. De modtager 5.500 kroner fra Skanderborg Kommune at købe garn for, og så går det ellers derudad med strikkepindene.

- Vi er så lykkelige for at mennesker får gavn af hjælpen og er glade for at modtage huer og tæpper. Det er dejligt

at sidde og strikke hver uge, når vi ved, at huer og tæpper gør gavn blandt mennesker med behov, siger Kirsten Korsgård, der leder strikkegruppen.

Da Mia Toldam Korsgård var sammen med Sikonge Missionshospitals sundhedsteam i Usunga var hun med til at styre køen til en midlertidig pop-up klinik.

- Jeg var så heldig at have til opgave at dele de strikkede tæpper og huer ud til kvinderne med småbørn.

Og der er en grund til, at selv noget så basalt gør lykke, forklarer Mia Toldam Korsgård:

- Vi ved alle, hvor stor en forskel det kan gøre, når vi oplever, at andre har omsorg for os, når vi kæmper i livet. Derfor tror jeg også, at tæpper og huer varmer moderhjerterne lige så meget, som de holder de små babyer veltempererede.



Vær med til at bære missionen

Vil du nå flere mennesker med evangeliet til ånd, sjæl og krop? Som medlem er du med til at bære arbejdet, du får indflydelse gennem stemmeret på generalforsamlingen, og du viser udadtil, at BDM's mission til hele mennesket er vigtig.

Bliv medlem i dag på www.bdm-dk.dk/bliv-medlem/

Bliv inspireret til mission

Nogle gange er en nyhed bare så god, at man ikke kan lade være med at fortælle den til andre. Sådan har vi det i BDM, og derfor fortæller vi det kristne budskab i ord og handling til mennesker i Albanien, Burundi, DR Congo, Tanzania og på Vestbredden.

Kontakt Arngeir Langås på al@bdm-dk.dk

Modtag gratis nyhedsbrev

Modtag BDM's nyhedsmail ”Sennepskornet”. Her tager vi vores læsere med på en rejse fra det evangeliserende arbejde i fattige landsbyer omkring Tanganyikasøen, til børnehjemmene i Uvira og Sumbawanga, og videre indsatser, der bringer sundhed og forbedrede levevilkår i Østafrika.

Se på www.bdm-dk.dk/nyhedsbrev/

BDMU:

Et anderledes børneliv i Tanzania

BDM's volontører fortæller om børnenes hverdag på Peter's House i Sumbawanga, hvor de efter afrikansk tradition hjælper hinanden meget.

Børnene hjælper hinanden...



Tekst Anne Bech Trelborg, 20 år

Gennem mit arbejde i Sumbawanga har jeg fået lov til at komme helt tæt på hverdagen i Tanzania.

Børnene her har lange skoledage, og når undervisningen slutter, venter der pligter. Det handler ikke om at rydde op på værelset, men om at bære vand hen til træerne, hjælpe til med madlavningen og vaske deres tøj.

De er utroligt disciplinerede og hjælpsomme her på børnehjemmet. Hjælpsomheden er en naturlig del af det tanzaniske samfund. De ældste børn i søskendeflokkene hjælper og sørger for de mindre søskende. De følger dem i skole, bærer rundt på dem, hvor end de går, og opdrager på hinanden.

I Tanzania begynder børn i en tidlig alder at tage ansvar på en måde, der adskiller sig fra danske børns hverdag.

... og vil gerne lære engelsk



Tekst Thilde Marie Tambjerg Iversen, 20 år

En af de største forskelle, jeg har lagt mærke til, er børnenes skole. Skolen er et sted for læring og en måde, hvorpå man kan forbedre sin fremtid. Dog fortæller børnene ofte historier om, hvordan de bliver slået i skolen. Selvom smæk i skolen juridisk er forbudt, bliver denne regel sjældent overholdt. Børnene på Peter's House forstår slet ikke, at det ikke foregår på danske skoler.

Mange børn spørger os, om vi vil lære dem engelsk. Det er fordi, alle fag undtagen swahili foregår på engelsk – selvom engelskniveauet generelt er meget lavt, også hos lærerne. Alligevel er børnene glade for at komme i skole og lave deres lektier. De er taknemmelige for, at de har muligheden for at få en uddannelse og dermed en bedre fremtid. Hvilket vi i Danmark kan komme til at tage for givet.



*Læs også om
Andreas Tindbæk
Lunderskov og Noa
Davidsen Langås'
indtryk på [www.
bdm-dk.dk/borneliv](http://www.bdm-dk.dk/borneliv).*



Tekst

Dena Fortuzi, præst i
Brødrekirken i Albanien

Børn viser, hvordan sand tro ser ud

ANDAGT:

Og de bar nogle små børn til Jesus, for at han skulle røre ved dem; disciplene truede ad dem, men da Jesus så det, blev han vred og sagde til dem: "Lad de små børn komme til mig, det må I ikke hindre dem i, for Guds rige er deres. Sandelig siger jeg jer: Den, der ikke modtager Guds rige ligesom et lille barn, kommer slet ikke ind i det." Og han tog dem i favn og lagde hænderne på dem og velsignede dem. (Mattæus-evangeliet 10:13-16)

I Brødrekirken i Albanien er alle børneprogrammer i mange år begyndt med Jesu ord: "Lad de små børn komme til mig..." Disse ord er mere end en påmindelse; de er en invitation til at se børn som dyrebare i Guds øjne og centrale for hans rige.

Da Jesus sagde: "Lad de små børn komme til mig (...) for Guds rige er deres", afslørede han noget dybt vigtigt om Guds hjerte. Børn viser os i deres uskyld og åbenhed, hvordan sand tro ser ud. De har nemt ved at vise tillid, de elsker frit, tilgiver hurtigt og er fuldstændig afhængige af dem, der tager sig af dem.

Da Jesus tilføjede: "Den, der ikke modtager Guds rige ligesom et lille barn, kommer slet ikke ind i det", bad han os ikke om at være barnagtige; han inviterede os til at være "barnlige", være som børn. Så vi nærmer os Gud med ydmyghed, undren og enkel tillid. At tro uden stolthed eller tvivl.

Børn minder os om, at tro ikke handler om at vide alt eller gøre alting rigtigt, men om at komme til Gud med et åbent hjerte, klar til at modtage hans kærlighed. Deres glæde, ærlighed og håb er glimt af, hvordan det er meningen, livet i Guds rige skal være.

Vi har alle brug for at vende tilbage, i hjerte og ånd, til at være som børn; at se verden med rene øjne, at elske uden frygt og at vise tillid uden tøven. Hvis vi alle kunne genvinde den barnlige venlighed og enkelhed, ville verden være et mildere sted, freden ville føles tættere på, og kærligheden ville lettere finde vej iblandt os.

Må vi altid holde den barnlige ånd levende i vores hjerter; stole på, elske og følge Jesus med en enkel, glad tro!

